

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

, Seite 6 / AuslandAusgabe vom 07.07.2018Aus:

نویسنده: "مودیرا روی" Modaira Rubio
برگردان و افزوده از: دیپلوم انجنیر نسرين معروفی
۱۳ جولای ۲۰۱۸

تزریق مالی از بیجینگ

"چین" صنعت نفت خام "ونزوئلا" را با قرضه میلیاردی و دیگر سرمایه گذاری ها حمایت می کند.

Von Modaira Rubio, Caracas

در شرق آفتاب طلوع می کند: "چین" صنعت نفت خام "ونزوئلا" را حمایت می کند (پالایشگاه "پونتو فیجو" Punto

Fijo در جولای سال (۲۰۱۶) - Foto: Carlos Jasso/Reuters-

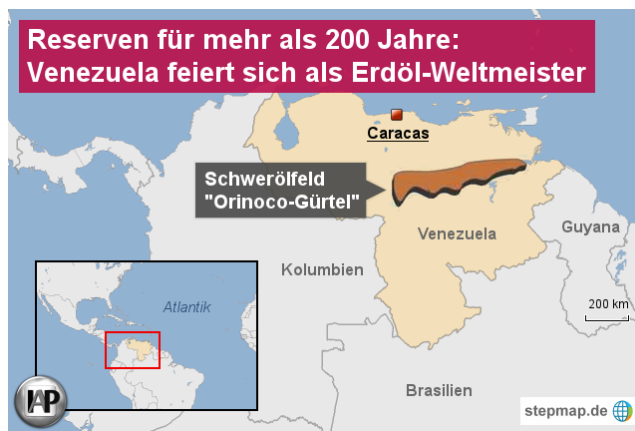
طوری که وزیر امور مالی و اقتصادی ونزوئلا "سیمون سیرپا" Simón Zerpa روز سه شنبه حین دیدار از بیجینگ توضیح داد: جمهوری خلق چین می خواهد کشور ونزوئلا را با قرضه ای به میزان پنج میلیارد دلار امریکائی به خاطر توسعه و گسترش مطالبه (استخراج) نفت خام کمک و حمایت کند. افزون بر آن بانک انکشافی چینی حاضر است تا با

سرمایه گذاری به میزان ۲۵۰ میلیون دلار جهت افزایش تولید کنسرسیوم های نفت خام ونزوئلا (PDVSA) سهم خود را ادا کند.

"سیرپا" Zerpa با جمع از نمایندگان عالی رتبه دولت، بانک مرکزی و نمایندگانی از کنسرسیوم PDVSA در پایتخت جمهوری خلق چین مسافرت کردند تا در جلسه مشترک کمیسیون اقتصادی چینی - ونزوئلایی ها اشتراک نمایند. از جانب چینی ها نمایندگان بانکها و شرکت های نفت خام در مذاکرات شرکت کرده بودند. نقطه اساسی سعی و تلاش ونزوئلا در این جلسه ثبات بخشیدن به اوضاع اقتصادی آن کشور است که به اثر تحریم های امور مالی ایالات متحده امریکا و بحران اقتصادی در کشور امریکای جنوبی به وجود آمده و باعث قطع استخراج نفت خام شده است. این کشور در سال ۲۰۱۶ حدود تقریباً ۲.۴ میلیون بشکه نفت در روز تولید می کرد، مگر آخرین بار تولید آن فقط ۱.۵ میلیون بشکه و یا هم کمتر از آن بوده است. رئیس جمهور ونزوئلا "نیکولاس مدورو" Nicolás Maduro در جریان انتخابات ریاست جمهوری در ماه می اظهار نمود که قصد دارد تا حجم استخراج نفت خام را به یک میلیون اضافه تر افزایش بدهد. همچنین وزیر نفت ونزوئلا و رئیس کنسرسیوم نفت "منویل کویبدو" Manuel Quevedo در ۲۲ ماه جون در جریان جلسه ای از سازمان کشورهای صادر کننده نفت اوپیک (OPEC) در شهر وین تأکید کرده بود، در صورتی که به این هدف یعنی گسترش تولید نفت محکم و استوار باشیم به یقین که در نیمه دوم سال ۲۰۱۸ به هدف خود خواهیم رسید. البته متخصصان حدس می زنند که سرمایه گزاری به میزان ۲۰ میلیارد دلار حتمی و ضروریست تا صنعت نفت دوباره به سطح قبل از بحران آورده شود.

همچنان هیأت اعزامی از "کاراکاس" با شرکت نفت خام چینی CNPC موافقت نمود تا به ویژه در شرکتی که مشترکاً Joint Ventures سرپرستی و پیش برد آن را به عهده دارند، تلاشها و اقداماتی در جهت توسعه و گسترش تولید صورت گیرد. با در نظر داشت این موضوع باید جلسات به طور مداوم از جانب نمایندگان هر دو کشور برگزار گردد تا نتیجه و پیشرفت، سعی و تلاشها را نظارت و مراقبت کرده، ساحه تجارت و معاملات جدید را مورد بحث و بررسی قرار بدهند.

"سیرپا" Zerpa قبل از این پیش زمینه اعلام داشت که در روز های آینده "سه و یا چهار جواب مثبت جهت تأمین مالی دیگر" داده خواهد شد که این تأمین مالی تأثیر بسیار مثبت بر افزایش تولید به خصوص در منطقه Orinoco Gürtel خواهد داشت. وی صحبت خود به طور معمول با بیان رشد و توسعه روابط دو جانبه میان ونزوئلا و چین به پایان رساند. البته این هم جواب به حملات امپریالیسم ایالات متحده به هر دو کشور می باشد.

عکس در مضمون المانی درج نیست. مگر جهت معلومات از جانب مترجم ترجمه آورده شده است.

گرچه در سالهای گذشته سرمایه گذاریها وسیعی جدید از "چین" در کشور امریکای جنوبی ثبت نشده است مگر همکاریهای مشترک اقتصادی آنها ثابت و مستحکم است. "بیجنگ" می تواند در "ونزوئلا" بعضی چیزها را از دست بدهد: چین میان سالهای ۲۰۰۵ و ۲۰۱۶ بانک توسعه و انکشاف کاراکاس را قرضه ای اضافه از ۶۲ میلیارد دلار تضمین کرده بود.

افزوده:

تحركات چینی ها در سراسر جهان که برخاسته از اشتیهای سیری ناپذیر آنهاست، به ارتباط امریکای لاتین به خصوص کشور نفت خیز ونزوئلا به اهداف اقتصادی محدود نموده، آنها از این تحركات اهداف سیاسی خاصی را نیز تعقیب می نمایند، که برجسته ترین آنها را می توان چنین برشمرد:

۱- چینی ها از تمام تحركات اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و حتا کمکهای نظامی به ونزوئلا، از منظر سیاسی می خواهند به امپریالیسم امریکا در عمل بفهمانند که اگر آنها با دخالت های شان در امور مربوط به چین در حیاط خلوت آن کشور یعنی منطقه بحیره جنوب چین می خواهند، از لحاظ سیاسی چین را تحت فشار قرار دهند، چینی ها نیز قادر اند تا در امریکای لاتین که امپریالیسم امریکا آن را حیاط خلوت خود دانسته و به هیچ رقیبی اجازه نزدیک شدن به آنجا را نمی دهد، نفوذ نمایند.

۲- سرمایه گزاری در ونزوئلا، به نحوی دروازه ایجاد مناسبات اقتصادی مستحکم با تمام کشور های امریکای لاتین را گشودن می باشد. بدان معنا که وقتی سرمایه گزاری چین در ونزوئلا، از جانب امپریالیسم امریکا بدون مجازات باقی بماند، ترسک سایر کشور های امریکای لاتین از ایجاد چنان مناسباتی با چین که چگونگی برخورد استثمارگرانه اش با امپریالیسم امریکا مغایرت هائی دارد، ریخته در نتیجه در صورت دوام چنان سیاستی حیاط خلوت امریکا از لحاظ سیاسی و اقتصادی به حیاط خلوت چین مبدل خواهد شد.

۳- سرمایه گزاری در زمینه رشد و انکشاف استخراج و صنعت نفت در ونزوئلا از لحاظ اقتصادی نیز دارای اهمیت خاص خود می باشد. چه در صورتی که ونزوئلا قادر شود تولید نفت روزانه اش را به ۲.۵ میلیون بشکه در روز ارتقاء دهد مقامش در درون کشور های عضو اوپیک بالا رفته، به چینی ها این امکان را می دهد تا در هماهنگی با سیاستهای نفتی ایران، عراق و روسیه، انحصار تعیین قیمت نفت را که فعلاً امریکا با تکیه بر تولید داخلی خودش و عربستان سعودی در اختیار دارد، از چنگش بیرون نماید.

بیرون کشیدن این انحصار گذشته از آن که خدشه ایست بر سلطه سیاسی امپریالیسم امریکا، به چین امکان می دهد تا از موضع یک وارد کننده نفت و پائین نگهداشتن قیمت آن، همیشه سود لازم ببرد.

۴- رشد و انکشاف استخراج و صنعت نفت در ونزوئلا، وابستگی محدودی را که اینک چین به نفت امپریالیسم امریکا دارد گذشته از این که در مناسبات خودش با امپریالیسم امریکا از بین می برد، امکان این را که با صدور همان نفت در کشور های امریکای لاتین و رفع قسمی نیازمندیهای آنها، از میزان وابستگی آنها به امپریالیسم امریکا کم کند، نیز در چشمرس قرار می گیرد.

۵- با شناختی که از ماجراجویی های امپریالیسم امریکا در سطح منطقه و جهان وجود دارد، آنچه در این مناسبات مهمتر از مهم است، میزان تحمل و حوصله مندی امریکا نسبت به این سیاست چین است. مسلم است که امپریالیسم امریکا به هیچ قیمتی حاضر نیست چین در حیاط خلوت وی آقائی نماید در نتیجه، دو احتمال جهت ختم این رفاقت از امکان بیرون نیست:

الف: امپریالیسم امریکا تلاش خواهد نمود، در صورتی که به انجام کودتای نظامی موفق نگردد، تا از طریق ناآرام ساختن بیشتر فضای ونزوئلا به بهانه حمایت از حقوق بشر و مبارزه علیه دیکتاتوری ادعائی، بر آن کشور حمله نظامی از نوع حمله بر لیبیا نماید، مطمئناً چینی ها همان طوری که در لیبیا فقط تماشا کردند که چگونه قذافی را نوکران امپریالیسم در پیشگاه "هیلری کلینتن" سربردند، اینبار نیز بیشتر از یک تماشاچی عمل خواهند کرد.

ب- امکان دوم آن است که امپریالیسم امریکا به زیاده خواهی هایش در شرق به خصوص منطقه نفوذ چین مانند بحیره جنوبی چین خاتمه داده، با به رسمیت شناختن حیاط خلوت چین، یک نوع توافق در تقسیم مجدد جهان را پیشکش نمایند، مطمئناً چین در چنان شرایطی نیز، نه خواهد گفت.

۵- از تمام اینها می توان نتیجه گرفت که چه خلق ونزوئلا و چه هم سایر خلقهای جهان من جمله خلق دربند افغانستان، جهت رهائی شان از چنگال های خونین امپریالیسم، به جز خلق خودشان و حمایت خلقهای جهان، از هیچ کشوری نباید امید کمک داشته باشند، چه اگر آنها امروز کمک نمایند هیچ بعید نیست که فردا یا خودشان جای دشمن اصلی را بگیرند و یا هم در یک معامله پرسود، کشور ضعیف فروخته شود.